

Danielin kirja - Sataviisitoista

Lopullisen sukupolven profeetallisten ominaispiirteiden paljastaminen

Jeff Pippenger

2024-03-04

Sen kansan viimeisessä sukupolvessa, joka sivuutetaan, ilmenee tiettyjä profeetallisia tunnuspiirteitä. He ovat silloin kyykäärmeiden sukupolvi, sillä he ovat omaksuneet saatanallisen luonteen. He ovat avionrikkojien sukupolvi, sillä he ovat solmineet pyhittämättömiä yhteyksiä Jumalan vihollisten kanssa. He ovat saavuttaneet tilan, jossa he näkevät, mutta eivät voi ymmärtää; he kuulevat, mutta eivät voi käsittää, sillä he ovat kääntymättömiä, mitä kuvataan heidän sydämensä lihomisena. Mooses käsitteli ensimmäisenä juuri tätä ilmiötä.

Ja Mooses kutsui koolle koko Israelin ja sanoi heille: Te olette nähneet kaiken, minkä Herra teki silmienne edessä Egyptin maassa faraolle ja kaikille hänen palvelijoilleen ja koko hänen maallensa; ne suuret koettelemukset, jotka sinun silmäsi ovat nähneet, ne merkit ja ne suuret ihmeet. Mutta Herra ei ole antanut teille tähän päivään asti sydäntä ymmärtää, silmiä nähdä eikä korvia kuulla. 5. Moos. 29:2–4.

Laodikealaisen näkemisen ja kuulemisen ilmiön ensimaininnassa se, mitä Jumalan kansa ei kykene näkemään, ovat heidän perustavan historiansa merkit ja ihmeet. Jeremia tunnistaa tämän ilmiön viimeisinä päivinä ”tyhmien neitsyiden” ominaispiirteeksi sekä kuvaukseksi tyhmien neitsyiden kieltäytymisestä vastaanottamasta kolmen enkelin sanomia, mikä alkaa ensimmäisen enkelin julistuksesta pelätä Luoja-Jumalaa. Tämän kapinan tähden he eivät saa myöhäissadetta.

Julistakaa tämä Jaakobin heimossa ja kuuluttakaa se Juudassa, sanoen: Kuulkaa nyt tämä, te tyhmä kansa ja ymmärrystä vailla oleva, jolla on silmät, mutta ei näe, jolla on korvat, mutta ei kuule: Ettekö te pelkää minua? sanoo Herra. Ettekö vapise minun kasvojeni edessä, minun, joka olen asettanut hiekan meren rajaksi ikuisella säädöksellä, niin ettei se voi sitä ylittää? Ja vaikka sen aallot kuohuvat, eivät ne kuitenkaan voi voittaa; vaikka ne pauhaavat, eivät ne kuitenkaan voi käydä sen yli. Mutta tällä kansalla on uppiniskainen ja kapinallinen sydän; he ovat luopuneet ja menneet pois. Eivätkä he sano sydämessään: Peljätäkäämme nyt Herraa, meidän Jumalaamme, joka antaa sateen, sekä syyssateen että kevätsateen, ajallansa; hän säilyttää meille elonkorjuun määrättyt viikot. Teidän pahat tekonne ovat kääntäneet nämä pois, ja teidän syntinne ovat pidättäneet hyvät asiat teiltä. Jeremia 5:20–25.

Hesekiel osoittaa, että ne, joissa ilmenevät ne ominaisuudet, joita kuvaa näkeminen ilman ymmärtämistä, ovat niskoitteleva huone. He ovat niskoitteleva huone, joka ei tahdo nähdä perustustensa historiaa, jotka ovat tyhmiä neitsyitä, jotka ovat kääntymättömiä, koska he torjuvat ensimmäisen enkelin sanoman, mikä merkitsee kaikkien torjumista; sillä jos ette ota vastaan ensimmäisen enkelin sanomaa, ette voi ottaa vastaan toista ettekä kolmatta. Tässä tilassa jälkisade pidätetään näiltä neitsyiltä jälkisateen aikana. Sen jälkeen kun Jeesus oli käsitellyt tätä ominaisuutta kertomuksessaan, Hän eteni esittämään vertauksen kylväjästä.

Mutta autuaat ovat teidän silmänne, sillä ne näkevät, ja teidän korvanne, sillä ne kuulevat. Sillä totisesti minä sanon teille: monet profeetat ja vanhurskaat ovat halunneet nähdä sitä, mitä te näette, eivätkä ole nähneet, ja kuulla sitä, mitä te kuulette, eivätkä ole kuulleet. Kuulkaa siis kylväjävertaus. Kun joku kuulee valtakunnan sanan eikä ymmärrä sitä, niin paha tulee ja tempaa pois sen, mikä hänen sydämeensä kylvettiin. Tämä on se, joka kylvettiin tien oheen. Mutta se, joka kylvettiin kivisiin paikkoihin, on se, joka kuulee sanan ja ottaa sen heti ilolla vastaan; mutta hänellä ei ole itsessään juurta, vaan hän kestää vain jonkin aikaa; sillä kun ahdistus tai vaino nousee sanan tähden, hän heti lankeaa pois. Ja se, joka kylvettiin orjantappuroihin, on se, joka kuulee sanan; mutta tämän maailman huoli ja rikkauden petollisuus tukahduttavat sanan, ja hän jää hedelmättömäksi. Mutta se, joka kylvettiin hyvään maahan, on se, joka kuulee sanan ja ymmärtää sen; ja hän kantaa hedelmää ja tuottaa, yksi sata-, toinen kuusikymmen-, toinen kolmikymmenkertaisesti. Toisen vertauksen hän esitti heille sanoen: Taivasten valtakunta on verrattava mieheen, joka kylvi hyvän siemenen peltoonsa. Mutta ihmisten nukkuessa hänen vihollisensa tuli ja kylvi lustetta vehnän sekaan ja meni pois. Mutta kun oras kasvoi ja teki hedelmää, silloin lustekin tuli näkyviin. Niin perheenisännän palvelijat tulivat ja sanoivat hänelle: Herra, etkö kylvänyt peltoosi hyvää siementä? Mistä siihen siis on tullut lustetta? Hän sanoi heille: Vihamies on tämän tehnyt. Niin palvelijat sanoivat hänelle: Tahdotko siis, että menemme ja kokoamme sen pois? Mutta hän sanoi: En, ettette lustetta kootessanne nyhtäisi sen mukana vehnääkin maasta. Antakaa molempien kasvaa yhdessä elonkorjuuseen asti; ja elonkorjuun aikana minä sanon leikkaajille: Kootkaa ensin luste ja sitokaa se kimppuihin poltettavaksi, mutta vehnä korjatkaa minun aittaani. Matteus 13:16–30.

Tyhmät ovat lusteet, ja viisaat ovat vehnä. Kymmenen neitsyen vertauksessa öljyn omistaminen tuo ilmi näiden kahden ryhmän välisen eron, ja vehnän ja lusteiden kohdalla ero perustuu siihen, ymmärretäänkö siemen, joka on sana. Ensimmäinen Mooseksen esittämä maininta ryhmästä, joka ei näe eikä sen vuoksi ymmärrä, sijoittaa ymmärrettäväksi tarkoitetun sanoman perustavan historian merkkeihin ja ihmeisiin. Viimeinen Ellen Whiten profeetallinen viittaus kapinallisen huoneen sokeuden osatekijöihin osoittaa, että ne silmät, jotka olivat autuaat nähdessään sen, mitä kaikki vanhurskaat miehet olivat halunneet nähdä, olivat milleriläisen liikkeen historia.

“Kaikki vuosina 1840–1844 annetut sanomat on nyt esitettävä voimallisesti, sillä on monia ihmisiä, jotka ovat kadottaneet suuntansa. Sanomien on mentävä kaikkiin seurakuntiin.

”Kristus sanoi: ‘Autuaat ovat teidän silmänne, sillä ne näkevät, ja teidän korvanne, sillä ne kuulevat. Sillä totisesti minä sanon teille: monet profeetat ja vanhurskaat miehet ovat halunneet nähdä sitä, mitä te näette, eivätkä ole sitä nähneet, ja kuulla sitä, mitä te kuulette, eivätkä ole sitä kuulleet’ [Matteus 13:16, 17]. Autuaat ovat ne silmät, jotka näkivät sen, mikä nähtiin vuosina 1843 ja 1844.” Manuscript Releases, osa 21, 436, 437.

Jeesus havainnollistaa aina lopun alun avulla, ja ensimmäinen viittaus niihin, joilla on silmät mutta jotka eivät näe eivätkä ymmärrä, sekä viimeinen viittaus osoittavat, että kapinallisen huoneen perustavanlaatuinen historia on juuri se, mitä ei nähdä ja mikä sen vuoksi hylätään, ja näin estetään tyhmiä tunnistamasta jälkisadetta. Vuosien 1840–1844 historiaa esikuvaksi muinaisen Israelin vapautuminen Egyptin orjuudesta. Muinaisen Israelin epäonnistuminen ensimmäisen koetuksen

läpäisemisessä toi heidät Kaadekseen, missä he hyväksyivät kymmenen vakoojan väärän kertomuksen ja valitsivat uuden päällikön johdattamaan heidät takaisin Egyptiin. Neljäkymmentä vuotta myöhemmin heidät tuotiin takaisin Kaadekseen, ja Mooses epäonnistui lyödessään Kalliota toisen kerran.

Vaikka Mooses epäonnistui, Joosua kuitenkin jatkoi heidän johtamistaan Luvattuun maahan. Viimeiseen koetukseen Kadesissa liittyi vakava kapina, sillä Jeesus havainnollistaa aina lopun alun kautta, ja kymmenen vakoojan kapina Kadesissa neljäkymmenen vuoden alussa sekä neljäkymmenen vuoden lopussa havainnollistaa niin ikään suurta kapinaa Kadesissa. Kuitenkin Mooseksenkaan kapinasta huolimatta Kadesissa näky Luvattuun maahan pääsemisestä ei enää viivästynyt.

Vuoden 1863 kapinassa, joka johti lisääntyneeseen vuoden 1888 kapinaan, joka johti lisääntyneeseen vuoden 1919 kapinaan ja joka huipentui vuoden 1957 kapinaan, Jeesus toi laodikealaisen adventismin takaisin Kadeshin äärelle. Hän toi heidät takaisin siihen historiaan, jossa kolmas enkeli saapui ja alkoi koetuksen prosessi, joka lopulta ilmensi vuoden 1863 kapinan sekä Laodikean erämaavaelluksen karkotuksen. Kolmas enkeli astui laodikealaisen adventismin päättymishistoriaan 11. syyskuuta 2001, kun Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun väkevä enkeli, joka on kolmas enkeli, laskeutui alas. Hän julisti silloin, että Babylon oli kukistunut, kuten Nimrodin tornin maahan syökseminen esikuvallisesti osoittaa, kun New Yorkin tornit syöstiin maahan.

”Kolmannen enkelin sanomaa ei tulla käsittämään; valoa, joka kirkkaudellaan valaisee maan, kutsuvat vääreksi valoksi ne, jotka kieltäytyvät vaeltamasta sen etenevässä kirkkaudessa.”
Review and Herald, 27. toukokuuta 1890.

Niin kuin muinaisen Israelin kohdalla, niin myös nykyisen Israelin kohdalla. Se sukupolvi, joka todistaa 11. syyskuuta 2001, on viimeinen sukupolvi. Jeesus sanoi Luukkaan evankeliumin luvussa kaksikymmentäyksi, että ”tämä sukupolvi”, ja Hän osoitti tuon sukupolven niiksi, jotka elävät silloin, kun taivas ja maa katoavat, mikä tapahtuu toisessa tulemisessa. Tuo sukupolvi, joka elää nähdäkseen Kristuksen paluun, on tunnistanut merkin, joka todistaa heille, että he ovat viimeinen sukupolvi. He tietävät ja ymmärtävät, että he ovat niitä, jotka elävät silloin, kun ”jokaisen näyn täyttymys” ei enää ”pitkity”.

Kun Jeesus oli poistumassa temppelistä opetuslastensa kanssa, he pyysivät Häntä selittämään, mitä Hän oli tarkoittanut kuvauksellaan temppelin hävityksestä. Tuo keskustelu kuvasi sitä keskustelua, jonka Hänen opetuslapsensa käyvät viimeisen sukupolven aikana. Opetuslapset halusivat ymmärtää, mitä Hän tarkoitti opettaessaan toistuvasti, että laodikealainen adventtikirkko pyyhkäistään pois pian tulevan sunnuntain yhteydessä, koska sen sisällä olevat palvojat syljetään ulos Hänen suustaan eivätkä he enää ole niitä, jotka puhuvat Hänen puolestaan.

Vastatessaan opetuslapsille Jeesus kuvasi Jerusalemin hävityksen ja sitä seuranneen historian aina maailman loppuun saakka. Esitettyään historiallisen yleiskatsauksen yhdeksänteentoista jakeeseen asti Hän kääntyy sitten käsittelemään Jerusalemin hävitystä, hävitystä, joka olisi voinut tapahtua ristillä, mutta joka Jumalan armon ja pitkämielisyyden tähden lykättiin noin neljälläkymmenellä

vuodella. Näiden neljäkymmenen vuoden lopussa olisi oleva jäännös, joka pelastuisi hävityksestä, mutta ainoastaan, jos se tunnistaisi sen merkin, jonka Hän silloin antoi.

Muinaisen Israelin alussa oli neljäkymmenen vuoden ajanjakso, joka alkoi tuomiolla, joka koski kymmenen vakoojan kapinaa ja jonka täytöntöönpanoa lykättiin neljäksikymmeneksi vuodeksi Mooseksen esirukouksen tähden. Muinaisen Israelin lopussa oli tuomio, joka koski ristin kapinaa ja jonka täytöntöönpanoa lykättiin neljäksikymmeneksi vuodeksi Kristuksen pitkämielisyyden ja laupeuden tähden. Kummassakin historiassa oli jäännös, joka pelastui. Jeesus havainnollistaa aina jonkin asian lopun sen alulla.

Jeesus viittasi Jerusalemin hävitykseen liittyvään merkkiin ja määritteli sen ”koston päiviksi”.

Mutta kun näette Jerusalemin sotajoukkojen saartamana, silloin tietäkää, että sen hävitys on lähellä. Silloin ne, jotka ovat Juudeassa, paetkoot vuorille; ja ne, jotka ovat sen keskellä, lähtekööt pois; älköötne, jotka ovat maaseudulla, menkö sinne. Sillä nämä ovat koston päivät, että kaikki, mikä on kirjoitettu, kävisi toteen. Luukas 21:20–22.

”Koston päivä” ovat ne seitsemän viimeistä vitsausta, ja tästä syystä sisar White rinnastaa Jerusalemin hävityksen Jumalan toimeenpanevaan tuomioon viimeisinä päivinä.

Tulkaa lähelle, te kansakunnat, kuulemaan, ja kuulkaa tarkoin, te kansat: kuulkoon maa ja kaikki, mitä siinä on, maanpiiri ja kaikki, mikä siitä puhkeaa esiin. Sillä Herran kiivastus on kaikkien kansakuntien yllä ja hänen vihansa kaikkien niiden sotajoukkojen yllä: hän on vihkinnyt ne täydelliseen hävitykseen, hän on antanut ne teuraaksi. Niiden surmatut heitetään pois, ja niiden raadoista nousee löyhkä, ja vuoret sulavat niiden vereen. Ja koko taivaan sotajoukko hajoaa, ja taivaat kierretään kokoon kuin kirjakäärö; ja koko niiden joukko putoaa maahan, niin kuin lehti putoaa viinipuusta ja niin kuin kuihtunut viikuna viikunapuusta. Sillä minun miekkani on juopunut taivaassa; katso, se laskeutuu Edomin päälle ja minun kiroukseni kansan päälle tuomioksi. Herran miekka on verta täynnä, se on rasvasta lihonut, karitsain ja kauristen verestä, oinasten munuaisrasvasta; sillä Herralla on teurasuhri Bosrassa ja suuri teurastus Edomin maassa. Ja villihärät sortuvat niiden mukana, vasikat väkevien härkien kanssa; ja heidän maansa juopuu verestä, ja heidän tomunsa lihotetaan rasvalla. Sillä se on Herran koston päivä, hyvityksen vuosi Siionin asian tähden. Jesaja 34:1–8.

Jeesus antoi ensimmäisen julkisen esiintymisensä Nasaretissa ja ilmoitti itsensä Messiaaksi. Tätä esiintymistä hallitsi profeetallisesti ensimmäisen maininnan periaate. Hänen valitsemansa lukukappale osoitti, että Hänen tehtävänsä kuului julistaa ”Herran koston päivää”, joka Jesajan mukaan on myös ”Siionin riita-asian hyvityksen vuosi”.

Nasaretissa Kristus aloitti julkisen palvelutyönsä ja ilmoitti olevansa Messias. Juuri silloin ne, jotka kuulivat Hänen sanansa mutta eivät käsittäneet niitä, yrittivät tappaa Hänet syöksemällä Hänet alas vuorelta. Hänen palvelutyönsä alkuun leimasi Hänen kotikaupunkinsa kansan yritykseen tappaa Hänet, ja Hänen palvelutyönsä lopussa Hänen oma kansansa tappoi Hänet. Hänen palvelutyönsä tarkoituksena oli osoittaa, että Hän oli Messias, miksi Hän tuli, kun Hänet voideltiin kasteessaan. Hänen kasteessaan jumalallinen vertauskuva laskeutui vahvistamaan ennustuksen tulevasta Messiasta täyttymisen. Elokuun 11. päivänä 1840 jumalallinen vertauskuva laskeutui

vahvistamaan tuon historian koettelevan sanoman ennustuksen. Ja syyskuun 11. päivänä 2001 jumalallinen vertauskuva tuli alas vahvistamaan tuon historian ennustetun sanoman, joka on myöhäissateen sanoma.

“Työskenneltyään kaksi päivää samarialaisten parissa Jeesus jätti heidät jatkaakseen matkaansa Galileaan. Hän ei viipynyt Nasaretissa, missä hän oli viettänyt nuoruutensa ja varhaisen miehuutensa. Vastaanotto siellä synagogassa, kun hän ilmoitti olevansa Voideltu, oli niin epäsuotuisa, että hän päätti etsiä hedelmällisempiä vainioita, saarnatakseen korville, jotka kuulisivat, ja sydämille, jotka ottaisivat vastaan hänen sanomansa. Hän lausui opetuslapsilleen, ettei profeetta ole kunniassa omassa maassaan. Tämä sanonta tuo esiin sen luonnollisen haluttomuuden, jota monilla ihmisillä on tunnustaa mitään ihmeellisen ihailtavaa kehitystä sellaisessa henkilössä, joka on vaatimattomasti elänyt heidän keskellään ja jonka he ovat lapsuudesta asti läheisesti tunteneet. Samalla nämä samat ihmiset saattavat innostua hillittömästi muukalaisen ja seikkailijan vaatimuksista.” Profetian Henki, osa 2, 151.

Luukkaan evankeliumin luvussa kaksikymmentäyksi Kristus yksilöi ne sataneljäkymmentäneljätuhatta, viimeisen sukupolven, joka ei kuole. Hän tekee tämän esittämällä historian, joka alkoi Hänen viimeisestä käynnistään siinä, mikä oli aiemmin ollut Hänen Isänsä huone, mutta josta oli sitten tullut juutalaisten huone. Sen historian kertomuksessa, jota Jeesus alkoi esittää, Hän eteni siihen kohtaan, jossa Jerusalem ja temppeli, josta opetuslapset halusivat tietää, oli määrä hävittää (70 jKr.). Hän määritteli hävityksen koston päiviksi, mikä oli osa Hänen palvelutyönsä aloitusjulistusta. ”Koston päivät” eivät edustaneet ainoastaan Jerusalemin hävitystä vuonna 70, vaan myös Jumalan vihan aikaa sellaisena kuin se ilmenee seitsemässä viimeisessä vitsauksessa.

Sillä tämä on Herran, Herra Sebaotin, päivä, koston päivä, jolloin hän kostaa vihollisilleen; miekka on syövä ja tuleva ravituksi ja juopuvaksi heidän verestään; sillä Herralla, Herra Sebaotilla, on uhri pohjoisessa maassa, Eufrat-virran varrella. Jeremia 46:10.

Babylonia kohta tuleva ”koston päivä”, jota kuvaa ”uhri pohjoisessa maassa Eufrat-virran varrella”, alkaa pian tulevan sunnuntailain myötä.

Herran vihan tähden sitä ei asuta, vaan se on oleva kokonaan autio; jokainen, joka kulkee Babylonin ohi, hämmästyttää ja viheltää kaikille sen vitsauksille. Asettukaa Babylonia vastaan joka puolelta; kaikki te, jotka jännitätte jousen, ampukaa sitä, älkää säästäkö nuolia, sillä se on tehnyt syntiä Herraa vastaan. Kohottakaa sotahuuto sitä vastaan joka puolelta; se on antanut kätensä; sen perustukset ovat sortuneet, sen muurit on revitty maahan, sillä tämä on Herran kosto; kostakaa sille; niin kuin se on tehnyt, tehkää sille. Hävittäkää kylväjä Babylonista ja se, joka käsittelee sirppiä elonkorjuun aikana; sortavan miekan pelosta he kääntyvät kukin oman kansansa puoleen, ja kukin pakenee omaan maahansa. Israel on hajotettu lammas; leijonat ovat ajaneet sen pois; ensin Assyrian kuningas on sen syönyt, ja viimeksi tämä Nebukadnessar, Babylonin kuningas, on murskannut sen luut. Sentähden näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: katso, minä rankaisen Babylonin kuningasta ja hänen maatansa, niin kuin minä rankaisin Assyrian kuningasta. Ja minä tuon Israelin jälleen hänen laitumelleen, ja hän saa käydä laitumella Karmelilla ja Baasanissa, ja hänen sielunsa ravitaan Efraimin vuorella ja

Gileadissa. Niinä päivinä ja siihen aikaan, sanoo Herra, etsitään Israelin pahuutta, eikä sitä ole oleva; ja Juudan syntejä, eikä niitä löydetä, sillä minä annan anteeksi niille, jotka minä jätän jäljelle. Nouse Merataimin maata vastaan, sitä vastaan ja Pekodin asukkaita vastaan; hävitä ja perin pohjin tuhoa heidän jäljessään, sanoo Herra, ja tee kaiken mukaan, mitä minä olen sinua käskenyt. Taistelun ääni kuuluu maassa, suuren hävityksen ääni. Kuinka onkaan koko maan vasara hakattu poikki ja murskattu! Kuinka Babylon onkaan tullut autioksi kansojen seassa! Minä olen virittänyt sinulle paulan, ja sinutkin on pyydystetty, Babylon, etkä sitä huomannut; sinut on löydetty ja myös vangittu, koska olet riidellyt Herraa vastaan. Herra on avannut asevarastonsa ja tuonut esiin vihansa aseet, sillä tämä on Herran, Herran Sebaotin, teko kaldealaisten maassa. Tulkaa sitä vastaan äärimmäiseltä rajalta, avatkaa sen varastohuoneet; kasatkaa se kasoiksi ja hävittäkää se perin pohjin; älköön siitä jääkö mitään jäljelle. Surmatkaa kaikki sen mullikat; menkööt ne teuraaksi; voi heitä! sillä heidän päivänsä on tullut, heidän etsikkonsa aika. Niiden ääni, jotka pakenevat ja pelastuvat Babylonin maasta, julistaakseen Siionissa Herran, meidän Jumalamme, koston, hänen temppelinsä koston. Kutsukaa koolle jousimiehet Babylonia vastaan; kaikki te, jotka jännitätte jousen, leiriytykää sen ympärille joka puolelta; älköön yksikään siitä pääskö pakoon; maksakaa sille sen teon mukaan; kaiken mukaan, mitä se on tehnyt, tehkää sille; sillä se on ylpeillyt Herraa vastaan, Israelin Pyhää vastaan. Jeremia 50:13–29.

Jerusalemien hävitys vuonna 70 jKr. edustaa Babylonin porton toimeenpanevaa tuomiota, joka alkaa pian tulevan sunnuntailain myötä Yhdysvalloissa. Jeesus tiesi osoittavansa, että vuosi 70 jKr. on pian tuleva sunnuntailaki, sillä Hän on Sanansa tekijä, ja Hän on Sana. On tärkeää tunnistaa sen profetian asiayhteys, jonka Jeesus esittää Luukkaan evankeliumin kahdennessakymmenennessä ensimmäisessä luvussa, jotta ymmärrettäisiin, mikä on se merkki, joka osoittaa viimeisen sukupolven saapuneen.

Jatkamme tätä tutkimusta seuraavassa artikkelissa.

”Kristuksen tulemus tapahtuu tämän maan historian synkimpänä aikana. Nooan ja Lootin päivät kuvaavat maailman tilaa juuri ennen Ihmisen Pojan tulemusta. Raamattu, viitatessaan ennalta tähän aikaan, julistaa, että Saatana toimii kaikella voimalla ja ”kaikin vääryyden viettelyksin”. 2. Tessalonikalaiskirje 2:9, 10. Hänen toimintansa paljastuu selvästi viimeisten päivien nopeasti lisääntyvässä pimeydessä, lukemattomissa erehdyksissä, harhaopeissa ja eksytyksissä. Saatana ei ainoastaan pidä maailmaa vankeudessa, vaan hänen petoksensa hapattaa myös meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimikirkot. Suuri luopumus kehittyy keskiyönsyväksi pimeydeksi. Jumalan kansalle se on oleva koetuksen yö, itkun yö, vainon yö totuuden tähden. Mutta tuosta pimeyden yöstä on Jumalan valo loistava.”

Hän saattaa ”valon loistamaan pimeydestä”. 2. Korinttolaiskirje 4:6. Kun ”maa oli autio ja tyhjä, ja pimeys oli syvyyden päällä”, ”Jumalan Henki liikkui vetten päällä. Ja Jumala sanoi: Tulkoon valo. Ja valo tuli.” 1. Mooseksen kirja 1:2, 3. Samoin hengellisen pimeyden yössä Jumalan sana käy esiin: ”Tulkoon valo.” Kansalleen Hän sanoo: ”Nouse, loista; sillä sinun valosi tulee, ja Herran kirkkaus koittaa sinun ylitsesi.” Jesaja 60:1.

”’Katso’, sanoo Raamattu, ’pimeys peittää maan, synkeys kansat; mutta sinun ylitsesi koittaa Herra, ja hänen kirkkautensa näkyy sinun ylläsi.’ Jae 2. Kristus, Isän kirkkauden säteily, tuli

maailmaan sen valona. Hän tuli edustamaan Jumalaa ihmisille, ja hänestä on kirjoitettu, että hänet voideltiin 'Pyhällä Hengellä ja voimalla' ja että hän 'kulki ympäri tehden hyvää'. Ap. t. 10:38. Nasaretin synagogassa hän sanoi: 'Herran Henki on minun päälläni, sillä hän on voidellut minut julistamaan evankeliumia köyhille; hän on lähettänyt minut parantamaan särjetyt sydämet, saarnaamaan vangituille vapautusta ja sokeille näön saamista, päästämään ruhjotut vapauteen, julistamaan Herran otollista vuotta.' Luuk. 4:18, 19. Tämä oli se työ, jonka hän antoi opetuslapsilleen tehtäväksi. 'Te olette maailman valo', hän sanoi. 'Niin loistakoon teidän valonne ihmisten edessä, että he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät teidän Isääne, joka on taivaissa.' Matt. 5:14, 16." Profeetat ja kuninkaat, 217, 218.